Lieta Nr.A42203205
(A0044-0822)

S P R I E D U M S
L a t v i j a s t a u t a s v ā r d ā

Rīgā 2008.gada 1.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese Ļ.Kušnire,

piedaloties pieteicējai *M.K.* un viņas pārstāvim zvērināta advokāta palīgam *R.R.*, atbildētājas, sabiedrības ar ierobežotu atbildību, „Medicīnas sabiedrības „ARS”” pārstāvei, zvērinātai advokātei *K.S.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu *M.K.* pieteikumu par Medicīniskās aprūpes un darbspējas ekspertīzes kvalitātes kontroles inspekcijas 2005.gada 5.janvāra lēmumu Nr.7-25-V-548, sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Medicīnas sabiedrība „ARS”” valdes priekšsēdētāja 2005.gada 27.janvāra rīkojumu Nr.K-10/2005

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] 2005.gada 7.februārī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteikums par Medicīniskās aprūpes un darbspējas ekspertīzes kvalitātes kontroles inspekcijas (turpmāk – MADEKKI) 2005.gada 5.janvāra lēmuma Nr.7-25-V-548 atcelšanu un iestādes faktisko rīcību.

Pieteikumā norādīts, ka, atceļot darbnespējas lapu B, tiek radīta situācija, ka pieteicējai no 2004.gada 17.septembra līdz 2004.gada 27.septembrim ir nepamatoti kavējusi darbu, kaut arī viņa turpinājusi ārstēties. Savu ārvalstu ceļojumu pieteicēja bija saskaņojusi ar ārstējošo ārsti, kura norādījusi, ka, ņemot vērā pieteicējas veselības stāvokli, nav nepieciešams ierasties uz vizīti 2004.gada 17.septembrī un vienojušās, ka pieteicēja ieradīsies uz vizīti 2004.gada 20.septembrī, kas ticis izdarīts. Ārsta kļūda darbnespējas lapas izsniegšanā nevar radīt personai nelabvēlīgas sekas, ko paredz arī Administratīvā procesa likuma 10.pants.

2005.gada 23.februārī Administratīvajā rajona tiesā saņemti pieteicējas pieteikuma papildinājumi, kuros norādīts, ka ar medicīnas sabiedrības „ARS” valdes priekšsēdētāja 2005.gada 27.janvāra rīkojumu Nr.K-10/2005 anulēta pieteicējai izsniegtā darbnespējas lapa B, pamatojoties uz MADEKKI ārstes ekspertes 2005.gada 5.janvāra lēmumu lietā Nr.7-25-V-548, lai arī minētais lēmums nebija stājies spēkā. Pieteicēja lūdz šo rīkojumu atcelt, kā arī norāda, ka, pamatojoties uz minēto rīkojumu, Valsts ieņēmumu dienests 2005.gada 16.februārī uzteicis darba līgumu ar pieteicēju saskaņā ar Darba likuma 101.panta pirmo daļu.

[2] Atbildētājs – Veselības inspekcija savā rakstveida paskaidrojumā tiesai pieteikumu neatzīst un noraida kā nepamatotu. Paskaidrojumā norādīts, ka darbnespējas lapa „B" Nr.914 izsniegta neievērojot noteikumu Nr.152 10.punktu, kas nosaka, ka darbnespējas lapa izsniedzama pēc personas personīgas apskates un izmeklēšanas. Pieteicēja pieteikumā tiesai nenoliedz, ka 17.09.2004. izsniegtā darbnespējas lapa „B" Nr.914 ir izsniegta ārstei neveicot viņas personīgu apskati un izmeklēšanu, vienlaikus norādot, ka minētā darbnespējas lapa ir izsniegta viņai 17.09.2004. sazvanoties ar savu ārstējošo ārsti *E.K.* Šāda ārsta, kas izsniedz darbnespējas lapu, un pacienta, kas vēlas saņemt darbnespējas lapu, rīcība ir pretrunā ar noteikumu Ministru kabineta 2001.gada 3.aprīļa noteikumu Nr.152 „Darbnespējas lapu izsniegšanas kārtība" (turpmāk – noteikumi Nr.152) 10.punktu.

Saskaņā ar noteikumu Nr.152 12.2.apakšpunktu darbnespējas lapu var anulēt ārstniecības iestādes vadītājs, kurā izsniegta darbnespējas lapa, - izdodot attiecīgu rīkojumu, ja saņemts MADEKKI atzinums, ka darbnespējas lapa izsniegta nepamatoti.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas 2005.gada 13.oktobra lēmumu nolemts pieaicināt lietā kā trešo personu atbildētāja pusē SIA „Medicīnas sabiedrība „ARS"".

[4] 2005.gada 24.oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk VID) iesniegums ar lūgumu šajā lietā pielaist VID kā trešo personu atbildētāja pusē. Ar Administratīvās rajona tiesas 2005.gada 24.oktobra lēmumu nolemts pielaist VID kā trešo personu atbildētāja pusē.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2005.gada 11.novembra spriedumu noraidīts *M.K.* pieteikums par MADEKKI 2005.gada 5.janvāra lēmuma Nr.7-25-V-548 atcelšanu un faktisko rīcību.

[6] Attiecībā par SIA „Medicīnas sabiedrība „ARS"" valdes priekšsēdētāja 2005.gada 27.janvāra rīkojumu Nr.K-10/2005 spriedumā norādīts, ka saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 253.panta otro daļu, ja nepieciešams, it īpaši ja pirms administratīvā akta atcelšanas vai atzīšanas par spēkā neesošu ir uzsākta tā izpilde, tiesa spriedumā norāda, kādā veidā iestādei jānovērš uzsāktās izpildes sekas, un uzdod iestādei šajā nolūkā noteiktā termiņā veikt konkrētas darbības. Tā kā tiesa atzīst, ka pieteikums ir noraidāms, bet MADEKKI 2005.gada 5.janvāra lēmums Nr.7-25-V-548 ir atstājams negrozīts, tiesa neizvērtē pieteikumu daļā par SIA „Medicīnas sabiedrība „ARS"" valdes priekšsēdētāja 2005.gada 27.janvāra rīkojuma Nr.K-10/2005 atcelšanu, ar kuru izpildot MADEKKI 2005.gada 5.janvāra lēmumu Nr.7-25-V-548 tika anulēta darbnespējas lapa „B".

[7] 2005.gada 9.decembrī saņemta pieteicējas apelācijas sūdzība par Administratīvās rajona tiesas 2005.gada 11.novembra spriedumu.

[8] Ar Administratīvās apgabaltiesas 2006.gada 6.novembra lēmumu izbeigta tiesvedība administratīvajā lietā par *M.K.* pieteikumu par MADEKKI 2005.gada 5.janvāra lēmumu Nr.7-25-V-548, SIA „Medicīnas sabiedrība „ARS"" valdes

priekšsēdētāja 2005.gada 27.janvāra rīkojumu Nr.K-10/2005 un iestādes faktisko rīcību.

[9] 2006.gada 20.novembrī saņemta pieteicējas blakus sūdzība par Administratīvās apgabaltiesas 2006.gada 6.novembra lēmumu.

[10] Ar Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 5.februāra lēmumu nolemts atcelt Administratīvās apgabaltiesas 2006.gada 6.novembra lēmumu un nosūtīt lietu izskatīšanai pēc būtības Administratīvajai apgabaltiesai.

[11] Ar Administratīvās apgabaltiesas 2007.gada 17.jūlija lēmumu Administratīvās rajona tiesas spriedums atcelts un lieta nosūtīta jaunai izskatīšanai Administratīvajai rajona tiesai. Lēmumā citstarp norādīts tālāk minētais.

[11.1] Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments šajā lietā atzinis, ka administratīvā procesa galīgais noregulējums ir SIA ,,Medicīnas sabiedrība ,,ARS"" valdes priekšsēdētāja 2005.gada 27.janvāra rīkojums Nr.K-10/2005 par pieteicējai izsniegtās darbnespējas lapas B anulēšanu, kas ir administratīvais akts, ar kuru pieteicējai izbeigtas konkrētas tiesiskas attiecības. MADEKKI ārstes atzinums un lēmums ir vērtējami kā minētā administratīvā procesa starplēmumi un to tiesiskums ir pārbaudāms, pārbaudot SIA ,,Medicīnas sabiedrība ,,ARS" valdes priekšsēdētāja 2005.gada 27.janvāra rīkojuma Nr. K-10/2005 tiesiskumu.

[11.2] Pirmās instances tiesa lietu izskatījusi, kā galīgo regulējumu iestādē vērtējot MADEKKI 2005.gada 5.janvāra lēmumu Nr.7-25-V-548, bet SIA ,,Medicīnas sabiedrība ,,ARS"" valdes priekšsēdētāja 2005.gada 27.janvāra rīkojumu Nr.K-10/2005 uzskatījusi par iepriekšējā lēmuma izpildes aktu un to nav vērtējusi.

[11.3] Lietā nav pilna tiesas sprieduma, jo pirmās instances tiesa nepareizi ir vērtējusi MADEKKI 2005.gada 5.janvāra lēmumu Nr.7-25-V-548 kā galīgo noregulējumu, bet vispār nav vērtējusi SIA ,,Medicīnas sabiedrība ,,ARS"" valdes priekšsēdētāja 2005.gada 27.janvāra rīkojuma Nr.K-10/2005 tiesiskumu.

[11.4] Attiecībā uz SIA ,,Medicīnas sabiedrība ,,ARS"" ir pārkāptas tiesību normas, jo SIA ,,Medicīnas sabiedrība ,,ARS"" uz tiesas sēdi nav aicināta kā atbildētāja.

[10.5] Pirmās instances tiesas spriedums atceļams saskaņā ar APL 303.panta pirmās daļas 2. un 5.punktu un lieta nosūtāma jaunai izskatīšanai Administratīvajai rajona tiesai. Administratīvā apgabaltiesa, nosūtot lietu jaunai izskatīšanai, vērš pirmās instances tiesas uzmanību uz nepieciešamību noteikt SIA ,,Medicīnas sabiedrība ,,ARS"" procesa dalībnieka statusu atbilstoši prasījuma priekšmetam, lai pienācīgā kārtībā varētu nodrošināt minētās sabiedrības APL garantētās procesuālās tiesības.

[12] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2007.gada 16.oktobra lēmumu lietā atbildētājas, Latvijas Republikas, pusē pieaicināta iestāde MADEKKI aizstāta ar citu iestādi - SIA ,,Medicīnas sabiedrību ,,ARS"".

[13] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis pieteikumu uzturēja, norādot tālāk minēto.

[13.1] Lēmumu par apstrīdēto tiesību aktu (par MADEKKI ārstes ekspertes *I.R.* 2004.gada 16.novembra lēmumu Nr.7-25-V-548 par administratīvās lietas izbeigšanu) pieņēma tā pati ārste eksperte I.Rituma, izdodot jaunu 2005.gada 5.janvāra lēmumu Nr.7-25-V-548 par darbnespējas lapas pamatotību. Procesuālā taisnīguma princips, kas nostiprināts APL 14.[1] pantā, liedz piedalīties lēmuma pieņemšanā amatpersonai, par kuras objektivitāti var pastāvēt pamatotas šaubas. Arī likuma „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldību institūcijās" 8.panta trešā daļa aizliedz nosūtīt atkārtotus iesniegumus un sūdzības atbildes sniegšanai vai gatavošanai tām institūcijām (amatpersonām), kuru rīcība tiek apstrīdēta. Uzdodot ārstei ekspertei *I.R.* izskatīt sūdzību par pašas *I.R.* pieņemtu lēmumu, MADEKKI vadītāja A.Mežsarga rupji pārkāpa procesuālā taisnīguma principu.

Fakts, ka ārste eksperte veica atkārtotu ekspertīzi tajā pašā lietā ar tiem pašiem administratīvā procesa dalībniekiem, bet nonāca pie atšķirīgiem secinājumiem un atšķirīga lēmuma, liek pamatoti apšaubīt ārstes ekspertes objektivitāti un atkārtoti pieņemtā lēmuma likumību.

[13.2] Laika posmā no 2004.gada 27.maija līdz 2005.gada 29.martam MADEKKI darbojās bez sava nolikuma, tas ir likumīga pamata. Tādējādi visa MADEKKI darbība, tostarp atzinumu sniegšana, lēmumu pieņemšana boja prettiesiska. Saistīti prettiesiski arī bija MADEKKI konkrētajā administratīvajā procesā pieņemtie starplēmumi.

[13.3] Pieņemot, ka attiecīgajā periodā MADEKKI drīkstēja darboties, jāņem vērā, ka atbilstoši nolikuma 1.punktam MADEKKI bija Labklājības ministrijas pakļautībā esoša valsts pārvaldes iestāde, kura kontrolē veselības aprūpes kvalitāti ārstniecības iestādēs. Tā kā MADEKKI nolikumā nebija ietverta lēmumu apstrīdēšanas kārtība, apstrīdot starplēmumu, bija jāvadās pēc APL 76.panta otrās daļas noteikumiem. Proti MADEKKI amatpersonas pieņemto administratīvo aktu var apstrīdēt padotības kārtībā augstākā institūcijā – tātad Labklājības ministrijā. Pretēji tam MADEKKI ārste eksperte I.Rituma, patvaļīgi pieņemot 2005.gada 5.janvāra lēmumu Nr.7-25-V-548 par darbnespējas lapas pamatotību, rīkojās ārpus savas kompetences, tādas iepriekšminētais lēmums iz atzīstams par prettiesisku.

[13.4] Pārsūdzētajā MADEKKI 2005.gada 5.janvāra lēmumā Nr.7-25-V-548 ir acīmredzami pārkāptas likuma „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldību institūcijās" 9.panta prasības un Ministru kabineta 1996.gada 23.aprīla noteikumu Nr.154 „Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas noteikumi"8.punkts, jo no lēmuma pamatojuma nav saprotams, kāpēc pieteicējas ierāšanās Latvijā 2004.gada 19.septembrī kalpo par pamatu „B" darbnespējas lapas anulēšanai. Tāpat nav saprotama lēmumā ietvertā norāde, ka nepieciešamības gadījumā var saņemt pilnu atzinuma kopiju. Adresātam no teiktā nav saprotams, kad ir nepieciešamie gadījumi, par kādu atzinuma kopiju ir runa un kur to var saņemt.

[13.5] MADEKKI 2005.gada 5.janvāra lēmumā Nr.7-25-V548 norādīts, ka izsniedzot pieteicējai darbnespējas lapu B, nav ievērotas Ministru kabineta 2001.gada 3.aprīļa noteikumu Nr.152 „Darbnespējas lapu izsniegšanas kārtība" 10.punkta prasības. Tajā pat laikā bez ievērības MADEEKI atzinumā palika fakts, ka tieši ārste *E.K.*, kurai bija deleģēts valsts pārvaldes uzdevums, bija pienākums ievērot Valsts pārvaldes likuma 10.pantā nostiprinātos vispārējos tiesību principus.

Privātpersona bez juridiskās zināšanām varēja nezināt un tai nebija jāzina specifisku normatīvo aktu prasības un tā varēja paļauties uz ārstes kā valsts pārvaldes pārstāvja sniegto informāciju, ka darbnespējas lapu izsniedz ārsts pēc personas personīgās apskates un izmeklēšanas, pieņemto lēmumu pamatojot medicīniskajā dokumentācijā.

Ārstes pieļautā kļūda, izsniedzot darbnespējas lapu bez pacientes personīgās apskates, bija formāls pārkāpums, kurā pieteicēja nebija vainojama.

Ārste neinformēja pacienti par iespējamo normatīvo aktu pārkāpumu, vieglprātīgi paļaujoties, ka tas netiks pamanīts. Atsucoties uz APL 10.pantā nostiprināto tiesiskās paļāvības principu, pieteicēja varēja paļauties, ka ārstes rīcība ir tiesiska un konsekventa. Ārstes kļūda, kuras pieļaušanā paciente nav vainojama, nedrīkstēja radīt pieteicējai nelabvēlīgas sekas. Ārstes kļūdas dēļ tika radīts priekšnoteikums, lai tiktu nepamatoti ierobežotas pieteicējas Satversmes 109.pantā garantētās tiesības uz sociālo nodrošinājumu darbnespējas gadījumā.

[13.6] MADEKKI 2005.gada 5.janvāra lēmums Nr.7-25-V548 ir pretrunā ar tiesību normām. Informācija par to, kur persona atrodas un kurp dodas – dzimtenē vai ārzemēs, kā izpilda ārstniecības norādījumus, saskaņā ar Fizisko personu datu aizsardzības likumu 2.panta 3.punktu ir uzskatāma par personas datiem, kuru aizsardzību garantē likuma 6.pants, bet apstrādi ierobežo 7.pants. Izmantojot SIA „Lat Charter Airlines" 2004.gada 30.novembra vēstulē norādīto informāciju, MADEKKI pārkāpa iepriekšminētās normas.

Pieteicēja tiesas sēdē paskaidroja, ka ceļojumā uz Spāniju bija domājusi doties papildatvaļinājuma laikā un tāpēc savlaicīgi uzrakstīja iesniegumu par papildatvaļinājuma piešķiršanu. Iesniegumu akceptēja tiešais priekšnieks, taču VID ģenerāldirektora rīkojums par atvaļinājuma piešķiršanu netika izdots. Minētais un citas problēmas darbā radīja lielu stresu, tāpēc pieteicēja bija spiesta vērsties pie ārsta, kas pieteicējai konstatēja darba nespēju un izsniedza darbnespējas lapu A. Ārste ieteica pieteicējai pastaigas, atpūtu un mierīgu laika pavadīšanu. To visu varēja sniegt ceļojums, tāpēc nolēma doties iepriekš plānotajā ceļojumā. Ņemot vērā, ka darbnespējas lapa A bija izsniegta līdz 2004.gada16.septembrim ieskaitot, sazvanījās ar ārstējošo ārstu, lai noskaidrotu vai uz pieņemšanu varēs ierasties vēlāk. Ārste atbildējusi apstiprinoši. Nenoliedz, ka neteica ārstei, ka dodas ceļojumā, bet pateica, ka atrodas laukos un tāpēc nevar ierasties.

[14] Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina un paskaidroja, ka lēmums anulēt darbnespējas lapu B pieņemts, pamatojoties uz MADEKKI atzinumā un lēmumā konstatētajiem faktiem un izdarītajiem secinājumiem kopumā. Likums „Par maternitātes un slimības apdrošināšanu" vērsts uz personas materiālu atbalstīšanu slimības izraisītas darbnespējas laikā. Šāda atbalsta saņemšanas nosacījums ir pienācīgā saņemta darbnespējas lapa, kas apliecina ar slimību saistītu darbnespēju, ko konstatē ārsts personas apskatē. MADEKKI, pārbaudot darbnespējas lapas B izsniegšanas apstākļus , konstatēja, ka pieteicējas darbnespēja apliecināta, neievērojot Ministru kabineta noteikumos noteikto kārtību, tas ir, ārstam neveicot pieteicējas apskati un izmeklēšanu. Turklāt lietā ir noskaidrots, ka pieteicēja iespējamās darbnespējas laikā ir ceļojusi, kas nav uzskatāms par ambulatorās ārstniecības režīma veidu. Ārstniecības iestādes vadītājam ir jāizdod rīkojums par nepamatoti izsniegtas lapas anulēšanu, ja MADEKKI atzinumā konstatēts, ka darbnespējas lapa izsniegta nepamatoti. Lietderības apsvērumi šādā

gadījumā nav jāveic. Pieteicējas uzklausīšanas pienākums ir izpildīts, MADEKKI uzklausot pieteicēju pirms 2005.gada 4.janvāra atzinuma sniegšanas.

[15] VID pārstāvis uz tiesas sēdi nebija ieradies. Administratīvā rajona tiesa, nekonstatējot APL 268. un 269.pantā minētos apstākļus, kas būtu par pamatu lietas izskatīšanas atlikšanai, nolēma lietu izskatīt bez VID pārstāvis klātbūtnes

M o t ī v u d a ļ a

[16] Administratīvā rajona tiesa lietā konstatē šādus faktiskos apstākļus.

[16.1] Pieteicējai par darba nespējas laiku no 2004.gada 3.septembra līdz 2004.gada 27.septembrim tika izsniegta darbnespējas lapa „A" *(lietas 7.lp.)* un darbnespējas lapa „B" par darba nespējas laiku no 2004.gada 17.septembra līdz 2004.gada 27.septembrim *(lietas 8.lapa).*

[16.2] 2004.gada 21.oktobrī VID lūdza MADEKKI izvērtēt *M.K.* izsniegto darbnespējas lapu izsniegšanas pamatotību *(lietas 86.lapa).*

2004.gada 16.novembrī MADEKKI uz minētā iesnieguma pamata pieņēma lēmumu Nr.7-25-V-548 par administratīvās lietas izbeigšanu faktu trūkuma dēļ *(lietas 9.lp.).*

[16.3] VID 2004.gada 13.decembrī pārsūdzēja 2004.gada 16.novembra MADEKKI lēmumu Nr.7-25-V-548 par administratīvās lietas izbeigšanu MADEKKI vadītājai *(lietas 10.lapa).*

MADEKKI vadītāja ar 2004.gada 22.decembra lēmumu Nr.7-25-V-548 par apstrīdētā administratīvā akta atcelšanu nolēma atcelt 2004.gada 16.novembra MADEKKI lēmumu Nr.7-25-V-548 par administratīvās lietas izbeigšanu un uzdeva veikt atkārtotu ekspertīzi lietā Nr.7-25-V-548 *(lietas 15lapa).*

[16.3] 2005.gada 4.lanvārī MADEKKI ārste eksperte sastādīja atzinumu par *M.K.* darbnespēju un izsniegto darbnespējas lapu A un B pamatotību, un 2005.gada 5.janvārī pieņēma lēmumu Nr.7-25-V-548 par darbnespējas lapas pamatotību, kurā citstarp nolemts, ka darbnespējas lapa B ir anulējama, pamatojoties uz Noteikumu Nr.152 12.2 un 17.punktiem *(lietas 25., 47.lapa).*

Lēmumā norādīts, ka darbnespēja periodā no 03.09.2004. līdz 16.09.2004. ir noteikta pamatoti un darbnespējas lapa A Nr.2665 izsniegta pareizi. Darbnespējas lapa B Nr.914 laika periodā no 17.09.2004. līdz 27.09.2004. izsniegta neievērojot noteikumu Nr.152 10. punktu.

Lēmumā tika ņemta vērā papildus informācija no SIA "Lat Charter Airlines" 2004.gada 30.novembra vēstulē Nr.446/2004., ka *M.K.* ieradās Latvijā 19.09.2004.

[16.4] Medicīnas sabiedrība „ARS" ar 2005.gada 1.janvāra rīkojumu Nr.K-10/2005 anulēja pieteicējai izsniegto darbnespējas lapu B *(lietas 31.lapa).*

[17] Šajā lietā Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta un Administratīvā apgabaltiesas nolēmumos ir atzīts, ka administratīvā procesā gala lēmums ir SIA „Medicīnas sabiedrība „ARS"" valdes priekšsēdētāja 2005.gada 27.janvāra rīkojums Nr.K-10/2005 par pieteicējai izsniegtās darbnespējas lapas B anulēšanu, kas ir administratīvais akts, ar kuru pieteicējai izbeigtas konkrētas tiesiskas attiecības. MADEKKI ārstes atzinums un lēmums ir vērtējami kā minētā administratīvā procesa starplēmumi un to tiesiskums ir pārbaudāms, pārbaudot SIA „Medicīnas sabiedrība „ARS"" valdes priekšsēdētāja 2005.gada 27.janvāra rīkojuma Nr. K-10/2005 tiesiskumu.

Tas nozīmē, ka šajā lietā tiesai ir jāpārbauda SIA „Medicīnas sabiedrība „ARS”” valdes priekšsēdētāja 2005.gada 27.janvāra rīkojuma Nr. K-10/2005 tiesiskums.

Tiesa tālāk norādīto apsvērumu dēļ atzīst, ka iepriekšminētais administratīvais akts ir tiesisks un pamatots, bet pieteikums par tā atcelšanu nepamatots un noraidāms.

[18] Administratīvā procesa likuma (turpmāk spriedumā – APL) 250.panta pirmās daļas 1.punkts paredz, ka tiesa taisa spriedumu, pārbaudījusi, vai administratīvais akts izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus. No minētās normas izriet, ka taisnīgs administratīvā akta izdošanas process, līdzīgi kā taisnīgs tiesas process, sastāv no divām daļām – taisnīga un tiesību normām atbilstoša procesa un taisnīga un tiesību normām atbilstoša rezultāta.

Pieteicējas ieskatā pārsūdzētais administratīvais akts nav tiesisks, jo tiesību normām neatbilsts gan akta izdošanas process, gan tā rezultāts. Savukārt atbildētājs ir pretējos uzskatos. Ņemot vērā norādīto, tiesa turpmāk spriedumā izvērtēs gan administratīvā akta izdošanas procesa, gan rezultāta atbilstību tiesību normām.

[19] Administratīvā akta formu un sastāvdaļas noteic APL 67.pants. Ne minētajā pantā, ne arī citās APL normās nav noteikts, ka administratīvajam aktam obligāti ir jāsastāv no viena dokumenta. Ievērojot minēto administratīvo tiesu judikatūrā atzīts, ka nav būtiski, cik dokumenti veido administratīvo aktu (tā pamatojumu). Būtiski ir, lai būtu objektīvi saprotams, ka iestāde konkrētu dokumentu uzskata par administratīvā akta sastāvdaļu, un lai iestāde šo dokumentu būtu paziņojusi (izsniegusi, nosūtījusi) adresātam, ja šis dokuments jau iepriekš nav bijis adresāta rīcībā.

Turklāt, ja rakstveidā izdots administratīvais akts neatbilst APL 67.panta prasībām, adresātam saskaņā ar APL 69.panta otro daļu viena mēneša laikā no administratīvā akta paziņošanas dienas ir tiesības pieprasīt, lai iestāde divu nedēļu laikā pēc attiecīgā iesnieguma saņemšanas noformē administratīvo aktu atbilstoši APL 67.panta prasībām. Iestādei šādā gadījumā nav obligāti jāizgatavo viss administratīvai akts no jauna, iestāde tā vietā var izsniegt adresātam papildu dokumentus, kuri satur trūkstošās administratīvā akta sastāvdaļas (sk. Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 25.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-294/2007 9.punkts).

Ministru kabineta 2001.gada 3.aprīļa noteikumu Nr.152 „Darbnespējas lapu izsniegšanas kārtība” (turpmāk Noteikumi Nr.152) 12.2.punkts noteic, ka darbnespējas lapu var anulēt tās ārstniecības iestādes vadītājs, kurā izsniegta darbnespējas lapa - izdodot attiecīgu rīkojumu, ja saņemts Medicīniskās aprūpes un darbspējas ekspertīzes kvalitātes kontroles atzinums, ka darbnespējas lapa izsniegta nepamatoti.

Tādējādi tiesību normā ir tieši noteikts, ka attiecīgajā gadījumā administratīvais akts sastāv no diviem dokumentiem: rīkojuma un MADEKKI atzinuma.

Pārsūdzētais SIA „Medicīnas sabiedrības „ARS”” valdes priekšsēdētāja 2005.gada 27.janvāra rīkojums Nr. K-10/2005 (lietas 31.lapa), kā par to liecina šajā lēmumā ietvertā norāde, ir balstīts uz MADEKKI 2005.gada 5.janvāra lēmumu Nr.7-25-V-548 (lietas 44.lapa). Savukārt no šajā lēmumā ietvertās norādes izriet, ka pats lēmums sastāv no lēmuma un atzinuma.

Ņemot vērā iepriekšējā un šajā sprieduma punktā norādīto, konstatējams, ka šajā lietā administratīvais akts sastāv no:

1) SIA „Medicīnas sabiedrības „ARS”” valdes priekšsēdētāja 2005.gada 27.janvāra rīkojuma Nr. K-10/2005;

2) MADEKKI 2005.gada 5.janvāra lēmuma Nr.7-25-V-548;

3) MADEKKI ārstes ekspertes *I.R.* 2005.gada 4.janvāra atzinuma „Par *M.K.* darbnespēju un izsniegto darbnespējas lapu A un B pamatotību”.

No tiesā iesniedzamo dokumentu uzskaitījuma izriet, ka visi iepriekšminētie dokumenti tika pievienoti pieteikumam un iesniegti Administratīvajā rajona tiesā, kas tādējādi pierāda, ka šie dokumenti bija pieteicējas rīcībā, tas ir, ka administratīvais akts pilnā apjomā paziņots pieteicējai.

Ievērojot minēto secināms, ka pieteicējas arguments par to, ka pārsūdzētais administratīvais akts nesatur pamatojumu, ir nepamatots, jo akta pamatojumu satur divi citi dokumenti, kuri bija pieteicējas rīcībā.

Nepamatots tiesas ieskatā ir arī pieteicējas arguments, par MADEKKI kompetences trūkumu sniegt atzinumus par darbnespējas lapas izsniegšanas pamatotību.

Tas, ka MADEKKI ir šādas tiesības, izriet no Noteikumu Nr.152 12.2.punkta. Tiesas ieskatā, ja normatīvais akts, kas regulē kādu specifisku jautājumu, tajā pat laikā nosaka iestādes kompetence ar šo jautājumu saistītajā jomā, nav nepieciešams, lai attiecīgas pilnvaras obligāti būtu nostiprinātās arī iestādes darbību regulējoša tiesību aktā.

Ņemot vērā norādīto, tiesa atzīst, ka nav nepieciešams vērtēt ar MADEKKI nolikumu un kompetenci saistītus apstākļus, uz kuriem pieteicēja norāda, pamatojot savu prasījumu, jo kontekstā ar Noteikumos Nr.152 ietverto regulējumu, šiem argumentiem lietā nav nozīmes.

[20] Iestāde Administratīvā procesa likuma 1.panta pirmās daļas izpratnē ir tiesību subjekts, tā struktūrvienība vai amatpersona, kurai ar normatīvo aktu vai publisko tiesību līgumu piešķirtas noteiktas valsts varas pilnvaras valsts pārvaldes jomā.

Līdz ar to, ja speciālajā tiesību normā nav noteikta apstrīdēšanas kārtība, ir tiesiski pieļaujams, ka iestādes zemākas amatpersonas lēmums tiek apstrīdēts šīs pašas iestādes augstākai amatpersonai.

Tādējādi, nepamatots ir pieteicējas arguments, ka MADEKKI vadītajai nav bijis kompetences izskatīt VID 2004.gada 13.decembra apstrīdēšanas iesniegumu par lēmumu par administratīvās lietas izbeigšanu, un pieņemt lēmumu atcelt apstrīdēto lēmumu.

[21] Administratīvā procesa likuma 37.panata pirmā daļa noteic, ka iestādi administratīvajā procesā nevar pārstāvēt vai iestādes pusē procesuāli darboties nevar persona:

1) kurai konkrētajā lietā rodas vai var rasties interešu konflikts;
2) par kuras objektivitāti pastāv pamatotas šaubas;
3) uz kuru attiecas citi likumā paredzētie ierobežojumi.

No APL 37.panta pirmās daļas 2.punkta izriet, ka tiesību norma, ierobežojot amatpersonas tiesības procesuāli darboties iestādes pusē, neuzskaita konkrētus apstākļus, kuriem pastāvot, ierobežojums būtu obligāti jāpiemēro.

No tā izriet, ka apstāklis, ka administratīvā lietā turpina procesuāli darboties amatpersona, kuras lēmums ir atcelts, automātiski nenozīmē to, ka amatpersonai ir ierobežojamas tiesības turpmāk procesuāli darboties konkrētajā administratīvajā procesā. Tas vai lēmuma atcelšana rada šaubas par amatpersonas objektivitāti ir izvērtējams katrā konkrētā gadījumā, ņemot vērā lietas faktiskos apstākļus.

Tiesa, ņemot vērā tālāk norādītos apstākļus, atzīst, ka konkrētajā lietā fakts, ka *I.R.* lēmums par lietas izbeigšanu tika atcelts, pats par sevi nerada šaubas par viņas objektivitāti .

No VID 2004.gada 13.decembra iesnieguma *(lietas 10.-13.lapa)* izriet, ka VID lēmumam par administratīvās lietas izbeigšanu nepiekrīt galvenokārt tādēļ, ka tā rīcībā ir jauna informācijas, kuras nav bijis MADEKKI rīcībā apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdi. Proti, VID apstrīdēto lēmumu prasīja atcelt, atsaucoties uz SIA „Lat Chapter Airlaines" 2004.gada 30.novembra vēstulē Nr.446/200 „Par informācijas sniegšanu" ietverto informāciju, ka pieteicēja 2004.gada 9.septembrī izlidoja uz Barselonu un 2004.gada 19.septembrī atgriezās Rīgā ar minētās aviokompānijas organizētajiem reisiem, un no tā izrietoša secinājuma, ka pieteicēja nevarēja apmeklēt ārstu B darbnespējas lapas izsniegšanas dienā.

Iepriekšminētās SIA „Lat Chapter Airlaines" vēstules kopiju, kā redzams no VID iesniegumā norādītā iesniedzamo dokumentu saraksta, MADEKKI saņēma no VID kopā ar apstrīdēšanas iesniegumu.

MADEKKI vadītājas *A.M.* 2004.gada 22. decembra lēmums Nr.7-25-V-548 atcelt apstrīdēto lēmumu par lietas izbeigšanu *(lietas 15.lapa),* pamatots tieši ar to, ka lietā ir iesniegti papildus pierādījumi.

Lietā nav neviena pierādījuma, ka pieņemot lēmumu par lietas izbeigšanu, iestādei SIA „Lat Chapter Airlaines" vēstulē minētā informāciju jau bija zināma vai arī bija zināms, ka tieši SIA „Lat Chapter Airlaines" rīcībā ir lietai nozīmīga informācija.

Tādējādi secināms, ka lēmums par lietas izbeigšanu tika atcelts un administratīvais process tika turpināts saistībā ar jaunas, lietai nozīmīgas, informācijas iegūšanu, nevis ar amatpersonas darbības defektiem.

Ievērojot minēto, tiesa noraida pieteicējas argumentu, ka MADEKKI 2005.gada 4.janvāra atzinums Nr.7-25-V-548/310 un 2005.gada 5.janvāra lēmums ar tādu pašu numuru ir prettiesiski vien tāpēc, ka tika atcelts šo dokumentu autores ārstes ekspertes *I.R.* iepriekšējais lēmums par lietas izbeigšanu.

Tiesa norāda, ka likuma „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldību institūcijās" ietvertais regulējums, uz kuru atsaucas pieteicēja pamatojot šajā sprieduma punktā aplūkojamo argumentu, nav piemērojams lietas, kurās privātpersonas vēršas iestādē, lai atrisinātu konkrētu savas subjektīvās tiesības skarošu jautājumu. Ar subjektīvo tiesību īstenošanu saistītie jautājumi iestādē realizējami ar administratīvo aktu (pozitīvu vai negatīvu), kura izdošanas procesuālo kārtību nosaka APL.

Ņemot vēra norādīto, tiesa uzskata, ka I.Rituma konkrētajā gadījumā varēja turpināt procesuāli darboties iestādes pusē arī pēc viņas pieņemtā lēmuma atcelšanas. Tādējādi nepamatots ir pieteicējas viedoklis, ka MADEKKI, uzticot šajā administratīvajā procesā turpināt procesuāli darboties *I.R.* pēc tam, kad viņas lēmums ticis atcelts, ir pārkāpusi taisnīguma principu.

[22] Iestādes kompetenci informācijas gūšanā noteic APL 59.pants, kas nosaka iestādes pienākumu iegūt lēmuma pieņemšanai nepieciešamo informāciju un tiesības iegūt to no lietas dalībniekiem, citām institūcijām.

No APL 60.panta izriet, ka iestāde, pirmkārt, nedrīkst vākt informāciju, kura nav paredzēta administratīvajā aktā vai nav nepieciešama lietas izlemšanai, otrkārt, iestāde nedrīkst izmantot administratīvajā procesā informāciju, kas iegūta ar prettiesiskām metodēm.

MADEKKI SIA „Lat Chapter Airlaines" informāciju ieguva no lietas dalībnieka – Valsts ieņēmumu dienesta, tas ir, ar metodi, kas ir paredzēta APL 59.pantā.

Izvērtējot, vai darbnespējas lapa B pieteicējai izsniegta pamatoti, ir svarīgi konstatēt, vai pieteicēja šās lapas izsniegšanas laikā atradās Latvijā vai ārpus tās. Līdz ar to, nav nekāda pamata uzskatīt, ka SIA „Lat Chapter Airlaines" vēstulē ietvertā informācija nebūtu nepieciešama lēmuma pieņemšanai.

Ņemot vērā šajā punktā norādīto, secināms, ka pieteicējas arguments, ka MADEKKI nevarēja prasīt no SIA „Lat Chapter Airlaines" informāciju un izmantot to savā atzinumā, ir nepamatots, jo informācija iegūta ar tiesisku metodi un tā noteikti ir nepieciešama lēmuma pieņemšanai.

[23] Likuma „Par maternitātes un slimības apdrošināšanu" 12.pants noteic, ka slimības pabalsts piešķiršanas pamats ir Ministru kabineta noteiktajā kārtībā izsniegta darba nespējas lapa.

Uz šīs normas pamata izdotu Noteikumu Nr.152 „Darbnespējas lapu izsniegšanas kārtība" 1.punkt noteic, ka šie noteikumi nosaka kārtību, kādā tiek apliecināta personas pārejoša darbnespēja, un attiecīgo dokumentu izsniegšanas kārtība.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.152 3.1.punktu darbnespējas lapu izsniedz sakarā ar slimību vai traumu, kas saistīta ar darbspējas zaudēšanu.

Atbilstoši Noteikumu Nr.152 10.punktam darbnespējas lapu izsniedz ārstniecības iestādes ārsts vai ārsta palīgs pēc personas personīgas apskates un izmeklēšanas, pieņemto lēmumu pamatojot medicīniskajā dokumentācijā.

Noteikumu Nr.152 12.2.punkts noteic, ka darbnespējas lapu var anulēt, izdarot par to atzīmi darbnespējas lapu reģistrācijas žurnālā tās ārstniecības iestādes vadītājs, kurā izsniegta darbnespējas lapa, – izdodot attiecīgu rīkojumu, ja saņemts Medicīniskās aprūpes un darbspējas ekspertīzes kvalitātes kontroles inspekcijas atzinums, ka darbnespējas lapa izsniegta nepamatoti.

Saskaņā ar Noteikumu Nr. 152 17.punktu, ja ārsts konstatē, ka ir noticis ārstēšanas režīma pārkāpums, tiek izdarīta attiecīga atzīme darbnespējas lapas A un darbnespējas lapas B ailē „Atzīmes par ārsta noteiktā režīma pārkāpšanu" un norādīts datums, kad noticis pārkāpums.

No minēto normu kopsakara (sistēmiskā iztulkojuma), pirmkārt, konstatējams, ka darbnespējas lapu ārsts vai ārsta palīgs personai izsniedz, ja ārsts, veicot personas personīgo apskati un izmeklēšanu, konstatē ar darbspēju zaudēšanu saistītu slimību vai traumu, ko attiecīgi pamato medicīniskajā dokumentācijā. Izņēmumi šim principam tiesību normās nav paredzēti.

Tādējādi, tikai gadījumā, ja darbnespējas lapa izsniegta, ievērojot visus iepriekšminētos nosacījumus, ir pamats atzīt, ka darbnespējas lapa izsniegta

pamatoti. Savukārt, ja kaut viens no darbnespējas lapas izsniegšanas nosacījumiem neizpildās, tās izsniegšanu nevar atzīt par pamatotu.

Otrkārt, no iepriekšminētā tiesiskā regulējuma izriet, ka darbnespējas lapas izsniegšanas pamatotības izvērtēšanu veic MADEKKI, kuras atzinums, ka darbnespējas lapa izsniegta nepamatoti, ir pamats ārstniecības iestādes vadītājam izdot rīkojumu par darbnespējas lapas anulēšanu.

Ņemot vērā šajā punktā norādīt0, tiesai ir jāizvērtē, vai MADEKKI atzinums, konstatējot, ka darbnespējas lapa B pieteicējai izsniegta nepamatoti, izriet no lietas faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem un vai tādējādi tiesisks un pamatots ir atbildētājas rīkojums anulēt darbnespējas lapu, atsaucoties uz MADEKKI lēmumu.

[23] MADEKKI atzinumā un lēmumā (turpmāk – atzinums) ir atzīts, ka darbnespējas lapa B pieteicējai izsniegta nepamatoti, jo izsniedzot darbnespējas lapu, nav ievērota Noteikumos Nr.152 10.punktā noteiktā personas pārejošas darbnespējas noteikšanas un apliecināšanas kārtība. Proti, darbnespējas lapa B pieteicējai izsniegta, neveicot pieteicējas personīgo apskati un izmeklēšanu. MADEKKI atzinumā tāpat ir norādīts, ka pieteicējai izsniegtā darbnespējas lapa B ir anulējama, pamatojoties uz Noteikumu Nr.152 12.2 un 17.punktu.

Tiesas ieskatā minētais MADEKKI atzinums ir pamatots gan attiecībā uz nodibinātajiem faktiskajiem apstākļiem, gan no tā izrietošām tiesiskām sekām.

Atbilstoši darbnespējas lapas reģistrācijas žurnālam darbnespējas lapa B pieteicējai izsniegta 2004.gada 17.septembrī *(lietas 94.lapa).*

No MADEKKI atzinumā citētajiem medicīnisko dokumentu ierakstiem redzams, ka pieteicējas vizīte 2004.gada 17.septembrī pie ārsta nav fiksēta. Savukārt ziņas par pieteicējas veselības stāvokli 2004.gada 20.septembrī medicīniskajos dokumentos ierakstītas, pamatojoties uz pieteicējas pa tālruni sniegto informāciju.

Ārstes *E.K.* paskaidrojumos *(lietas 62., 89.lapa)* norādīts, ka darbnespējas lapa B pieteicējai izsniegta no 2004.gada 17.septembra, neapskatot un neizmeklējot pieteicēju, bet pamatojoties uz informāciju, ko pieteicēja, apgalvojot, ka atrodoties laukos, paziņoja pa tālruni 2004.gada 20.septembrī Vēl ārstes paskaidrojumā norādīts, ka pieteicēja poliklīnikā esot ieradusies 2004.gada 27.septembrī un ar nākošo dienu darbnespējas lapa B tika noslēgta. Bez tam ārstes *E.K.* paskaidrojumos, norādīts, ka pieteicējai bija ieteikts ambulatorais režīms, kas sevi neietver pārvietošanos pāri valsts robežai un uzturēšanos ārpus Latvijas.

Šādos apstākļos ir pareizs MADEKKI secinājums, ka pieteicējai darbnespējas lapa B, izsniegta, pārkāpjot noteikto kārtību, tātad nepamatoti.

Iepriekšminēto tiesas secinājumu nemaina pieteicēja norādītie apstākļi, ka pieteicēja neesot zinājusi, ka darbnespējas lapas noteikšanai ir obligāti nepieciešams apmeklēt ārstu, ka pieteicēja esot paļāvusies, ka ārstes rīcība, izsniedzot pieteicējai darbnespējas lapu B bez apskates, ir tiesiska un pamatota.

Atbilstoši tiesiskajam regulējumam tiesības saņemt darbnespējas lapu personai rodas sakarā ar darbnespēju izraisošu slimību, kuru personas apskatē un izmeklēšanā ir nodibinājis ārsts, savu lēmumu pamatojot medicīniskajos dokumentos. Uz citiem pamatiem šīs tiesības nevar rasties, tādēļ nav tiesiskas nozīmes tam, ka darbnespēja iepriekšminētajā kārtībā nav nodibināta ārsta, pacienta, vai abu minēto kopīgas vainas, kļūdas vai nezināšanas dēļ.

Kā redzams no likuma „Par maternitātes un slimības apdrošināšanu" 12.panta, darbnespējas lapa ir vienīgais pamats slimības pabalsta piešķiršanai. Tieši darbnespējas lapas nozīmīguma dēļ, tas ir no tās izrietošām sekām, ir svarīgi, ka tās izsniegšanā ir precīzi un pilnīgi ievērota tiesību normās noteiktā kārtība. Personas personīgā apskate un izmeklējums tiesas ieskatā ir iepriekšminētās kārtības stūrakmens, jo tikai ārstam ir kompetence izvērtēt, vai personai ir konstatējama slimība, un vai šī slimība ir saistīta ar darbnespēju. Pašsaprotami, ka iepriekšminētie apstākļi nevar tikt nodibināti aizmuguriski, neveicot personas apskati un izmeklēšanu, bet paļaujoties uz ieinteresētās personas paskaidrojumiem par patstāvīgi veiktajiem pārbaudījumiem.

Tiesas ieskatā ir pamatoti sagaidāms, ka saprātīga persona ar pietiekamu dzīves pieredzi, apzinās darbnespējas noteikšanas un darbnespējas lapu izsniegšanas principus.

Tiesas ieskatā pieteicēja, lai arī norāda, ka nav zinājusi, ka ārsta apmeklējums ir obligāts darbnespējas lapas izsniegšanas nosacījums, pietiekami labi orientējas darbnespējas konstatēšanas un fiksēšanas principos. Tā pieteicēja paskaidrojumos tiesas sēdē atzina, ka pēc savas iniciatīvas esot zvanījusi ārstei, lai paziņotu, ka viņa nevarēs ierasties, jo atrodoties laukos. Tātad pieteicēja pietiekami labi ir apzinājusies, ka ārsta apmeklējums ir darbnespējas konstatēšanas priekšnosacījums, tāpēc izdomāja patiesībai neatbilstošu ieganstu, kāpēc konkrētajā gadījumā viņa šo nosacījumu nevar izpildīt. Minētā ieganstа būtība tiesas ieskatā norāda uz to, ka pieteicēja pietiekami labi apzinājās, ka ceļojums uz Spāniju, nekāda gadījumā nevar attaisnot vairīšanos apmeklēt ārstu, bet drīzāk varētu šaubas par slimības ietekmi uz darbspējām.

Ievērojot šajā punktā norādīto, konstatējams ka pieteicēja nepamatoti atsaucas uz APL 10.pantu. Atbilstoši šajā normā nostiprinātajam tiesiskās paļāvības principam iestādes kļūda nedrīkst radīt privātpersonai nelabvēlīgas sekas, ja privātpersona nav vainojama tās pieļaušanā. No lietas nepārprotami izriet, ka pieteicēja attiecībā uz iemeslu, kura dēļ viņa nevar ierasties uz pieņemšanu poliklīnikā, ārsti maldināja, apgalvojot, ka viņa nejūtas labi, taču nevar ierasties, jo atrodas laukos.

[24] Noteikumu Nr.152 12.punkts ir ietverts III nodaļā, kura nosaka to personu loku, kurām ir tiesības izsniegt un anulēt darbnespējas lapu. Šis punkts sastāv no diviem apakšpunktiem: 12.1. un 12.2. Atbilstoši 12.1.punktam darbnespējas lapu var anulēt tās ārstniecības ārsts vai ārsta palīgs, kurā izsniegta darbnespējas lapa, – ja darbnespējas lapa ir bojāta, izrakstīta kļūdaini vai ar vairākiem labojumiem. Atbilstoši 12.2.punktam darbnespējas lapu var anulēt tās ārstniecības iestādes vadītājs, kurā izsniegta darbnespējas lapa, – izdodot attiecīgu rīkojumu, ja saņemts MADEKKI atzinums, ka darbnespējas lapa izsniegta nepamatoti.

Tādējādi 12.punkta ievaddaļas vārds „var" nozīmē nevis iestādes tiesības izvēlēties izdot vai neizdot rīkojumu par darbnespējas lapas anulēšanu, bet ārstniecības iestādes personu, kas šajā punktā paredzētajos gadījumos drīkst anulēt darbnespējas lapas.

Tiesas ieskatā MADEKKI konstatējums, ka darbnespējas lapa izdota nepamatoti, nedod ārstniecības iestādes vadītājam tiesības izvēlēties anulēt vai neanulēt darbnespējas lapu. Nepamatoti izdota darbnespējas lapa ārstniecības iestādes vadītājam ir jāanulē. Neanulējot nepamatoti izdotu darbnespējas lapu var veidoties situācija, ka personai tiek nepamatoti piešķirts slimības pabalsts.

Ņemot vērā šajā punktā norādīto, konstatējams, ka pieteicējas uzskats, ka pārsūdzētais atbildēja administratīvais akts ir izvēles akts, un, ka iestādei tāpēc būtu jāapsver šāda akta izdošanas lietderība, ir kļūdains.

[25] Tiesas ieskatā kļūdains ir arī pieteicējas uzskats, ka šajā administratīvajā procesā ir pārkāpts personas uzklausīšanas princips. Lietā nav strīda, ka iespēja sniegt paskaidrojumus un izteikt savu viedokli un argumentus pieteicējai bija dota pirms MADEKKI 2005.gada 4.janvāra atzinuma un 2005.gada 5.janvāra lēmuma Nr.7-25-V-548 par darbnespējas lapas pamatotību izdošanas. Minēto apliecina pieteicējas iesniegums, kas MADEKKI saņemts 2004.gada 27.decembrī *(lietas 16.lapa).* Tiesas ieskatā nav svarīgi, kurā administratīvā procesa iestādē brīdī iestāde personu uzklausa un kādā formā tas notiek, svarīgi, ka personai, īstenojot tās procesuālās tiesības, ir dota iespēja paust savu viedokli saistībā ar izskatāmo lietu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251 pantu., 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

n o s p r i e d a :

noraidīt *M.K.* pieteikumu par SIA „Medicīnas sabiedrība „ARS”” valdes priekšsēdētāja 2005.gada 27.janvāra rīkojuma Nr. K-10/2005 atcelšanu.

Spriedumu divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Tiesnese Ļ.Kušnire